

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FIYATI:
10 Turgut = 100 TL.
KDV dahil
Pazar günleri çıkar
SAYI: 782

GIRGIR

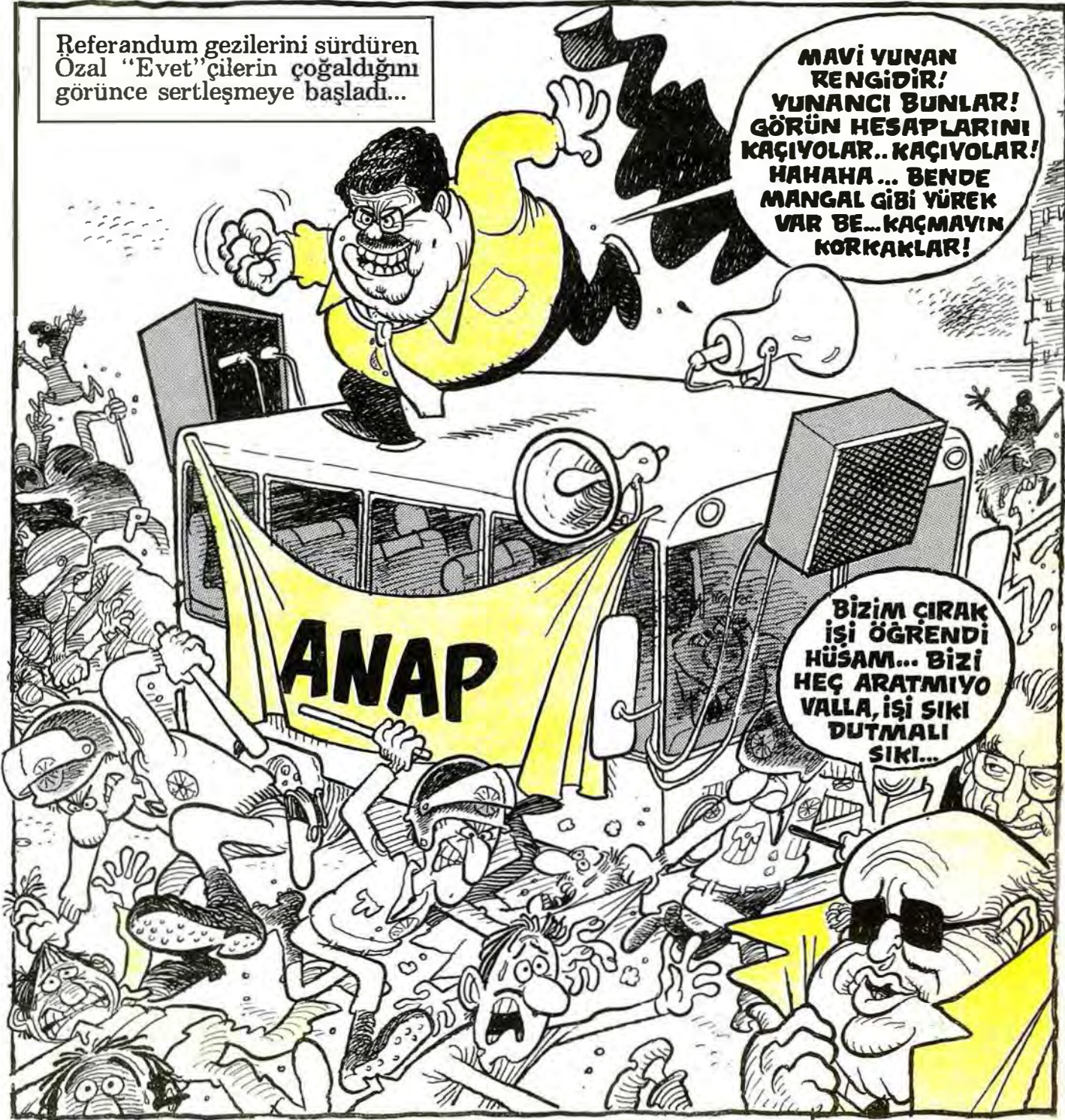
KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Referandum gezilerini sürdüren
Özal "Evet"çilerin çoğaldığını
görünce sertleşmeye başladı...

**MAVİ YUNAN
RENGİDİR!
YUNANCI BUNLAR!
GÖRÜN HESAPLARINI
KAÇIYOLAR.. KAÇIYOLAR!
HAHAHA... BENDE
MANGAL GİBİ YÜREK
VAR BE... KAÇMAYIN
KORKAKLAR!**

**BİZİM ÇIRAK
İŞİ ÖĞRENDİ
HÜSAM... BİZİ
HEÇ ARATMIYO
VALLA, İŞİ SIKI
DUTMALI
SIKI...**

●ANAP hükümeti birkaç "Hayır" oyu fazla almak için ligleri de altüst etti...

GİR

Bizim de bir çift
SÖZÜMÜZ VAR

İnsanca koşullar istiyoruz...

Sevgili Gırgırcılar,
Bizler oğulları, kızları, eşleri ceza ve tutukevlerinde bulunan mahkûm aileleriyiz. Ceza ve tutukevlerinde insanca yaşam koşulları için Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne gönderdiğimiz telgraflara sizin de katılımınızı istiyoruz. Bizi telgrafınız şöyle:
T.B.M.M. Başkanlığına

Ankara
Ceza ve Tutukevlerindeki işkence ve baskılara son verilsin. Açık grevlerine neden olan koşullar kaldırılmalı.
Dileklerimizize katılacağınıza ve benzer telgrafları sizin de çekeceğinize inanıyoruz.

Siyasi Mahkâm ve Tutuklu Aileleri

Gırgır çizerlerine...

Yırtık tulumu, kesik kolu, gür bıyığıyla işçiyi; elinde boş fileşi ve bu kötü durumuna rağmen vazgeçemediği gravat ve takım elbisesiyle ortadireği; ağzında havana, purosunu yanında mercedesiyle para babalarını çok çizdimiz. Gördüm. Bizi, köylüyü unuttunuz mu.. Yoksa, "Bu kadar yokluğa kimse dayanamaz" deyip öldük mü sandınız? Kimimiz iki dağın arasında, kimimiz ormanda, kimimiz ovada sadık ve şerefli dostlarımız peynir zeytinle, yetinerek yaşıyoruz. Bize faizle para verip, kazancımızı faiz olarak geri alanlara da söyleyin yaşadığımızı. Bizi de çizirin lütfen...

Y. Paşa (Hatay)

Acaba...

"12 Eylül Öncesine dönmeme" dileği Atatürk İlkelerine, Atatürk Devrimlerine de dönmeme isteğine dönüştü galiba... Kimi olaylar, 12 Eylül 1980 öncesine düşen 1923'ü 1928'li önemli yasaların unutulmaya başlandığını gösteriyor da...

K. Ateş (Ankara)

taze ustalar

● Cezaevlerinin durumu içler acısı...

GIRGIR

KENDİ MALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● İşadamlarının kârları son 7 yılda 50 kat arttı...

Gönül Postası

Biz Mardin'e bağlı toplam 9 haneli minik bir inez-rayız... Esmey ve orta boy-luyuz... B ş zamanlarımız-da radyo ve Suriye televiz-yonu seyrederek, halk müzi-ğinden hoşlanıyoruz... Huyu huyumuza uygun başka mezzalari birleşip mutlu bir köy kurmak istiyoruz... Böyle 0ç beş hane olunca devletin bizi eşkiyadan ko-ruması zor oluyormuş.. Bir-birmize sahip çıkarız.. Da-ha çok korucumuz olur.. Resmî mezzalar terçih-mizdir... RUMUZ: ISLAK KIRPIKLER

● Okul kayıtları başladı

● En döküntü evlerin kirası bile 100 binden başlıyor.

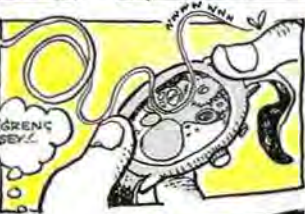
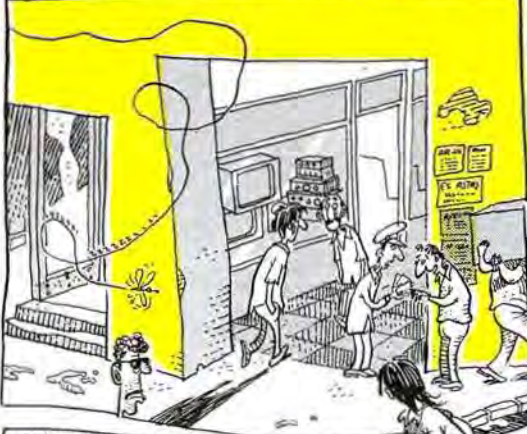

Yeni Öykümüz SOYGUN

Yazıp
Çizen:
İLBAN
ERTEM

ÖZET: Özet olarak şu aşagıda gördüğünüz sinek var. geçen hafta bir takım insanları rahatsız etti...

...Anladığım kadarıyla bu haftada taciz etme işine devam edecek...hepsi bu aymdilik...

GIRGİR: 4

MURAT İLHAN
(Cumhuriyet Cad. Devicioğlu Pasajı 23 Samsun)

NALAN YIRTMACI
(Zuhuratbaba Mah. Akatlar Sok. No:21/8 Bakırköy)

TURGUT YILMAZ
(İl. J.Ai.Kh. ve Srv. Bl. Hakkarı)

ERCAN GÜRSEL
(Kızılay Sok. Unal Sitesi 21-B D:7 Pendik)

TEMBEL TEMBEL

Yazan: HASAN KAÇAN - Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

TAVUKLARA YEM VEER!

Kimisi "İşleyen demir ısıldır, demis, kimisi "Kavun yata, yata büyür" demis. Bu sayfanın konusu yata yata büyüyenler, mayısıklar, bezginler, eriyikler.. Şöölle elinize dergiyi aliverin isterseniz birisi yardım etsin sayfaları çevirmeye... Hah okuyun şimdi.

ANFI-303

1) Tembellik kimi zaman aile facialarına yol açabilir...

2) Okullarda sıkça kullanılan terimdir "TEMBEL..

3) Bir türlü uyanmak istemez

4) Bürokratlar en mayısık tiplerdir...

5) Bir vestern tembelliği...

6) Uzun yolda tembellik nede fe-nadır...

7) Ergün'e de çizme gınalar geldi...

GİRGİR: 5

Yeni
Öykümüz

SOYGUN

Yazıp
Çizen:
İLBAN
ERTEM

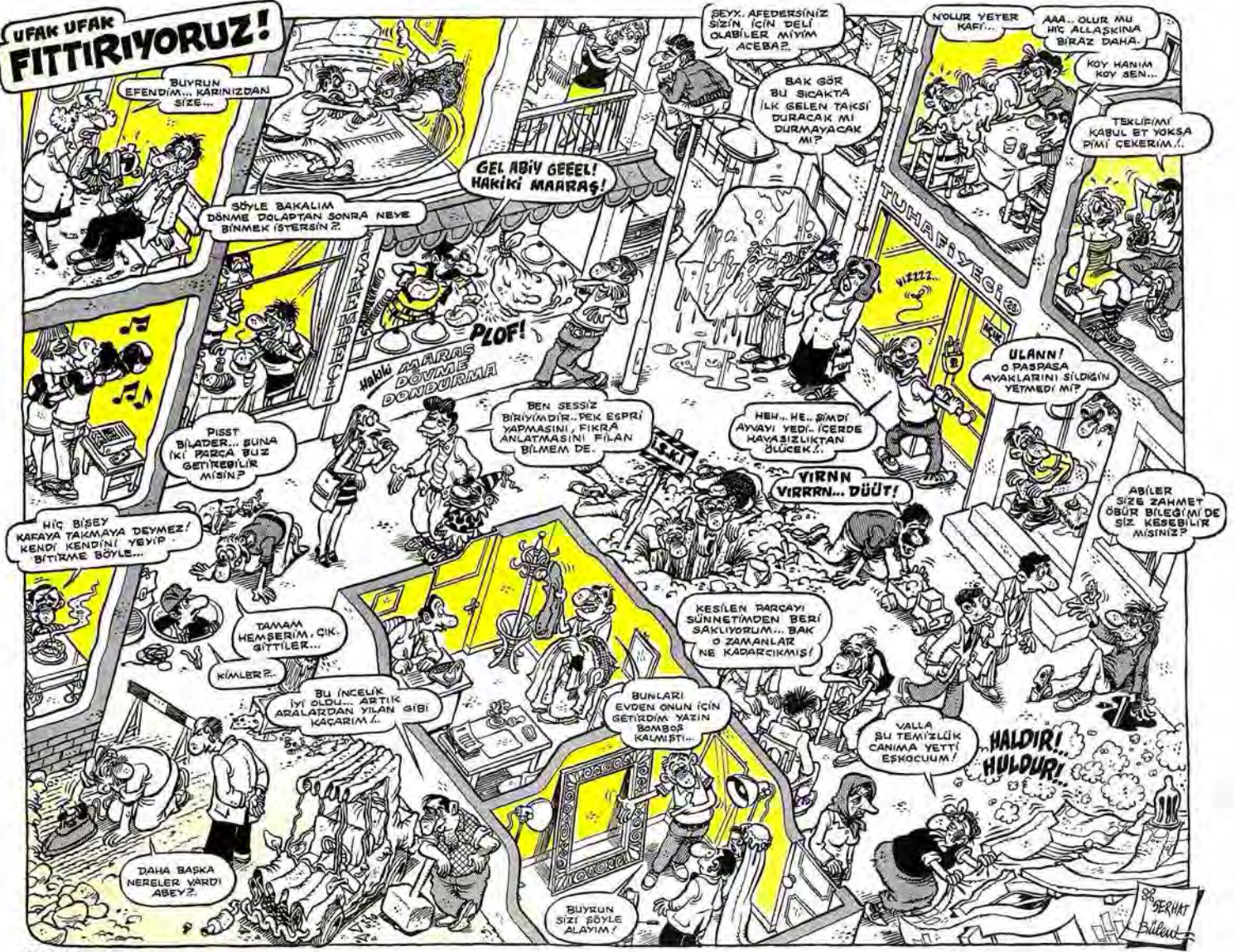

Biraz da savaşılm...

GİRGİR: 6

UFAK UFAK FİTTİRİYORUZ!

GİRGİR: 7

ESSEK HERİF

Hasan Kaçan

Acil yardım...

İlişkiler...

Referandum...

Buluşma yerleri...

Gizli sır...

GİRİŞ 10

MİZAH ÖYKÜSÜ

DÖRDÜNCÜ BOYUT

Metin Kaçan

Çevresinde olup bitenleri sezebilecek inanılmaz yeteneklere sahip, oldukça alımlı, üniversite mezunu, yirmisaklık bir genç kızdı. Adı Necla idi.

Çevresindeki insanlar "zengin", "çok zengin" ve "süper zengin" insanlardı. Kendisi bu grup ayırımında üçüncü sırada yer alıyordu.

Yani ailesi "süper zengin"di.

Fakat Tanrının bir hikmeti miydi neydi ailedaşıyla hiç anlaşamıyordu. Sanki konuşma bilmiyorlardı. Bütün bildikleri "Hey maraba", "Ara beni kaçalım", "Çok güzel pati çektim", "Akşam yemede çıkalım", "Oouuuu çok iyi"... gibi.

Ailesi pek asil sayılmazdı. Onlar bu yaşam tarzına hanzoluktan terfi etmişlerdi. Ailesinden birşey beklemiyordu. Bekleyemezdi de.

Son günlerde içinde bulunduğu bunalımlardan ve yaşadığı çevreden uzaklaşmak istiyordu.

Akşamları "Rotary klüp"te ve "Büyük klüp"te verilen yemeklerde gündemden düşmeyen sürekli konuşma mevzu olan "Emitasyon takılar" ve "Lazbiyen ilişkiler" Neclayı müthiş rahatsız ediyordu.

Yine bir öğlen aperatifinde, lüks bir pastanede arkadaşları ile takıldı. edip. Onları kendine göre imtihan ediyor ve hayat hakkındaki görüşlerini anlatıyordu.

"Bakın Şermin'ciğim, Höllyacığım bizler ne kadar rahat yaşıyoruz. Önümüzde her türlü imkan varken bile hiç birşey yapmıyoruz."

Oysa bizden çok az gelirli insanlar neler yapıyorlar. Örneğin çalışıp birşeyler ürettiyorlarveya kitaplar yazıyorlar, resim yapıyorlar. Biz sanki yaşam enerjimizi kaybetmişiz.

Hayır. Bende onlar gibi gerçekten yaşamak, nefes alıp vermek istiyorum.

İşte yaşam tarzımızda böyle bir fark görüyorum. Sizler bir fark görebiliyor musunuz?"

Şermin ve Hölly,Necla'nın konuşmasından bir şey anlamamıştı.

Onlar biraz sonra gidecekleri tenis karşılaşmasını düşünüyordu. Sadece bir kaç kelime söylediler:

"Ayy delii", "Manyadın mı kızmı...", "Git bir doktora görün".

(Olayı şöyle bir düşünelim,Necla hasta olabilir ama arkadaşları normal insanlardı. Çünkü onlar birtakım hak etmeleri başarı ile yapıyorlardı. Örneğin çay bardağını içine hiç bakmadan karıştırabiliyorlar, pabuçlarını son derece rahat giyiyorlar, içi yemek dolu bir kaşığı tanı ağızlarına isabet ettirebiliyorlardı.)

Necla belki de son söylenenlerin etkisinde kalıp, kendisini acilen çok meşhur, önü ruh ve sinir hastalıkları uzmanı Ragıp beyin yazıhanesine attı.

Ragıp bey bir yandan Necla'nın anlattıklarını dinliyor, bir yandan da onu kesiyordu. Kesmek zorundaydı çünkü çevresine "Çapkın Doktor" diye nam salmıştı.

Jet sosyete de yemediği kız, kadın kalmamıştı.

Fakat bu kız değişikti. İç organlarından aerodinamik yapısına kadar herşeyi farklı görüyordu.

Ragıp bey belki de bu yüzden ona gerçek bir hastaymış gibi davranıp muayene etmeye karar verdi. Hatta onu iyileştirmekten kendini sorumlu tuttu.

Hayatında yaptığı tek önemli işin bu olması Ragıp beyi heyecanılandırmıştı. İstese hastasını Bodrum'da ya da Hawaii de bir tatil önerebilirdi.

Fakat Neclayı oralara gönderirse, başka insanlarla tanışıp aynı burjuva orlamına tekrar gireceğinden, hastasını dünyadaki insanları hepsinden daha özgür, daha sevecen konuşmayı şevhette seven insanların yaşadığı bir semte göndermeye karar verdi. (Kendisi de bu semti arabasını tanımlı gittiğinde keşfetmişti.)

İşte bu semtte Necla gerçekten duyarak hissederek yaşıyacaktı. Zaten çok önemli bir rahatsızlığı yoktu. Ragıp beyin gözünde klastrofobi üzerine az meno, hafif psiko, yanm şiao idi.

(Belki de doktor psikopattı ama o şimdiki konumuz değil.)

Necla hızla eve gitti. Gardırobundan elbiselerini bir valize doldurdu ve Moda'dan bir taksiye atlayıp doktorun verdiği adrese uçtu.

Taksi güzeldi çelik jantları ve içinde 6030 pioneer müzik seti vardı. Fakat şoför kazmaydı. Uzunca bir süre sonra taksi durdu. Gelmişti.

—Borcum ne kadar?

—Öndürtbinyediyösekse ilra yazdı abla.

—Ulan sen beni keriz mi sandın, hem de gündüz vakti gece tarifesine bas, ayrıca dünyanın yolunu dolaştır haybeden... Yemezler lan... Al şu ikibini ikile tırksa!

Şoför parayı itirazsız alıp, mahallenin seçim arefesi yapılmış yeni asfaltına arabasıyla güzel bir imza atıp söylene söylene gitti.

Gitti de gitmesine, Neclaya ne olmuştu. Kendini tanııyordu. Demin yaptığı hareketleri, söylediği sözleri düşündü. Belli ki yeni mahallenin havası fena çıpmıştı.

İlk iş olarak burada kiralık bir ev arayacaktı.

Hemen muhtarın aramasıyla güzel bir imza atıp söylene söylene gitmişti.

İki adım atmadan muhtarın tabelasını gördü. Ama burası bir garajdı. Ufak bir kulübeyi de muhtar borusu olarak kullanıyordu.

İçerde oturan genç, muhtarın olmadığını ama kendisinin oğlu olduğunu yardım edebileceğini söyledi. Adının da Tuncay olduğunu antiparantez ekledi. Necia kısaca dedini anlattı. Kısa sürede muhabbete daldılar. Tuncay mahalleyi anlatıyor, Necia hayran hayran dinliyor, Tuncay'a bölünmüş gibi bakıyordu.

"Bunca zamandır boşuna yaşamışım ne tenis kortları, ne şaşalı akşam yemekleri ne de anahtar teslimine yaptığımız arabaları beni bu kadar etkilemedi" diye düşündü.

"Yaşamla ölüm arasında yaşanacak üçüncü boyutta da bulundum. Fakat şimdi burası Tuncay'ın anlattıkları ile, Tuncay'la alınteri ve çöp kokan sokakları ile başka bir boyutta yaşadığımı hissettiriyor. Sanki dördüncü boyuttayım."

Tuncay, Necia'ya çay içipçimeyeceğini sorduğunda, Necia hemen düşüncelerinden uzaklaşıp, Tuncay'ın sorusunu yanıtladı.

—İçerim, ama demli olsun lütfen.

—Tamam ben zıplayıp hemen söyleyeyim. Dedi gitti ve aynı saniye geldi.

Birdakika sonra elinde tepsisi ile Orhan Gencebay girdi. Necia çok şaşırmıştı.

Çayını alırken daha dikkatli baktı, evet bu Orhan'dı. Dayanamadı sordu:

—Bu... bu Orhan Gencebay mı?

—Bakin size burada olup biten gerçekleri anlatacağım.

Çayınızı bitirin, hem dolaşır hem size ev bakarız.

Tuncay'la mahallede dolaşmaya başladılar. Aman Tanrım Necia gözlerine inanamıyordu.

Ufak tefek köhne tamirhanelerde son model arabalar, uçaklar, uçan dalırcılar şeyler yapıyor, bir ötekinde ise rotaların, direksiyonların çamurlukların arasında önlerinde dikmiş makineleli olan kızlar dikmiş dikiyordu... ki önlerinden ansızın Stiv Vondir ve Maykl Ceksin geçti... Şaşkınlığını atamadan Mjde Ar ile Belkıs Akkale'yi bir evin kapısında fasulye ayıklarken gördü.

Necia Tuncay'a baktı. Oyle bir bakişti ki bu "Çabuk anlat, neler oluyor burada" diyordu. Tuncay çok kurnaz bir lavuk olduğu için manzarayı çakmış ve çoktan anlatmaya koyulmuştu. (Necia'nın Tuncay'a bakması ve Tuncay'ın olayı çözmesi saniyenin dörtte birinde olmuştur. Fakat yazması uzun sürüyordu.)

Tuncay sizli bizli konuşmayı bırakmıştı.

—Bak kızım, burada görmüş olduğun insanlar sevdiikleri sanatçılara taparlar. Onlara benzemeye çalışmak bir yana onların aynısı olurlar. Tek farkları bu mahallede yaşamalarıdır. Demin gördüğün uzay gemisi ise mahalle camisinin minaresiydi. Saçtan yapıldığı için çürümüş. Çürüyen yerleri onarıyorlardı.

Necia'nın içini kemiren hastalık böyle bir ortamda yok olmuştu. Genç kızımız kiralık bir ev bulmuş, yerleşmişti bile. Haf-taya da Stiv Vondir'a nihai vardı. Hem de nikahında. Balık Ayhan ve Orkestrası "Du yu vant tek mi tu nayt"ı dalga geçerek çalacaklardı.

Necia'nın evleneceği adam gerçek bir çingeneydi.

Fakat ne fark ederdi. Necia mutluluğu 4.boyut. 18. enlem. 24. boylam ve 33. paralelde yakalamış ve bırakmamaya da kesin yeminliydi.

HASBİ TEMBELER

Kaytarıcı...

Ayarlama...

Tabanvay...

Dalaş...

Biz bıyiksızlar

MUHLİS BEY VE Yavlum Mithat

Zolla güzellik olmas...

Yazan: Muhlis bey
Bugün, Türkiye eşliğinde! Ama neyin eşliğinde? Neyin olacak a benim şaşkın okurcularım benim. Tablôki büyük birdeği-şikliğe olmanın eşliğinde. (Eşik: Kapı çerçeveleri. örnek: pervaz, pertavsız, pervin.) Altı eylülde Referandum yapılacak. "Evek" dlyoisanız mağvî, "Hayıl!" dlyoisanız turumcu kağıt atıcaksınız sepetin içisine. Eskiye özlediyseniz (Nostalgiks) mağvî vericeksiniz (Analşi, törör) olaylar, artı faciya. Fakak iyliyinli İstiyoisanız turumcu verin. (Turumcu: ferahat, paravgat demektil.) Hem de mağvî gibi kepkesin "Evek" deyildir. Turumcu eşortmanlarda da "Hayıl, Hayıl, Hayıl, olobölür" yazmaktadır. Eğer "olursa" siz de olmaz demezsiniz ve hemen o tarafa geçersiniz. (yeşil yandı geç) Halbuki mağvî, insana hareket serbestisi tanımıyor. Ben şimdi mağvî velmeyin demiyolum. Arzu eden, düşmanımızın bayrağısının rengi olan bu soğuk rengi tercihan edebilir. Hiç utanmadan (utanaçak ne val?) Hayin Ecevik'i, kötü Süleymanı başiboş bırakabilir. Buna bir dilylceğim yok. İsraila Ülkeyi iç savaşa sürüklemek İstiyoisanız bunda selbetsinis. Zağten demoklasi de bu deyil midir zağten. Fakak taha somra bağzı yerlere bomba atılacak. Olursa şikağyet etmiye hakkınız olmayacaktır. Oyunuzu kullanırken şimdi hindi gibi düşünün ve ilçbl etki altında kalmadan "Hayıl!" diyin sayın okurcularım. Olmas mı? Hadin...
"Likler de tekrar başıyoool...
Turuncu-Lağclvelt! En büyük Fenel.

B Ü Y Ü K Y A R I Ş

Konu: Oğuz Aral • Senaryo: Orhan Alev • Çizen: Ergün Gündüz

Ö Z E T

Sayılı milyarderlerden peştemalci bey, bütün işlerini fabrikalarını oğullarına devretmeye karar verir. İki oğlunu yanına çağırıp her ikisine de onar milyon çıkarıp şartını açıklar: 10 milyonu 6 ay işletip kim daha fazla para getirirse, bilimum serveti o oğluna bırakacaktır.

Telefonun öbür ucunda tahmin ettiğiniz gibi gene baba Peştemalli vardı bittabiir...

10 Oğünden sonra iki kardeş arasındaki mücadele her geçen gün biraz daha şiddetlenerek sürdü üstünöze ahiyet...

B Ü Y Ü K Y A R I Ş

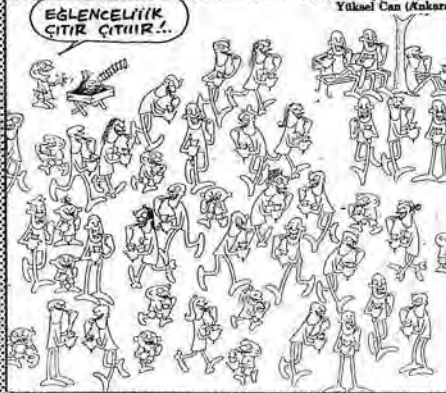
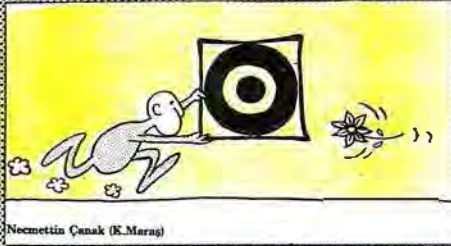
Konu: Oğuz Aral • Senaryo: Orhan Alev • Çizen: Ergün Gündüz

Serhat Gürpınar

GIRGIR.

YIL: 16
SAYI: 782
30 AĞUSTOS 1987 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**

Basıldığı yer: İlyay A.Ş. Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 512 0050

POSTA KOD NO: 34410

Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**

Genel Müdür: **KEMAL KINACI**

Sorumlu Yazışları Müdürü: **MUAMMER BARUTÇU**

Müessese Müdürü: **BERKAN KILIÇ**

KIBRIS: 130 TL. İNGİLTERE: 50 p. AMERİKA: 1\$ ALMANYA: 2DM. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7 FF İSVEÇ: 6.25 KRON